

i Anledning af Sikringsstyrkens Formering), og Driftsudgifterne viste i Forhold til Finansloven en Nedgang paa 104 Mill. Kr. For Indtægternes Vedkommende var Nedgangen 122 Mill. Kr., men der var ikke paa Forslaget optaget nogen Indtægt af den i Marts gennemførte midlertidige Forbrugsbeskatning. — Finanslovforslaget var i det store og hele holdt inden for Rammerne af den almindelige løbende Statsforvaltning. Der vilde derudover melde sig yderligere Krav til Statskassen som Følge af Regeringens omfattende *Beskæftigelsesplaner*, men med Hensyn til Tilvejebringelsen af de Midler, der vilde være nødvendige til Gennemførelsen heraf, maatte man gaa frem efter en særlig Finansieringsplan, hvorefter Udgifterne til direkte Tilskud, der naturligt hører hjemme paa Driftsbudgettet, blev fordelt over en længere Aarrække, og der vilde derfor ikke i Forbindelse med Beskæftigelsesplanerne blive stillet Forslag om nye Skatter.

Om det finansielle Resultat for *det løbende Finansaar*, der paa Finansloven for 1940—41 var opgjort til et Underskud paa henved 49 Mill. Kr., var Finansministeren i Øjeblikket ude af Stand til at sige noget afgørende; men han oplyste, at Indkomstskatten antagelig vilde give et Merudbytte paa ca. 40 Mill. Kr., medens man maatte regne med nye Udgifter til et samlet Beløb af ca. 50 Mill. Kr. Under disse Omstændigheder ansaa Ministeren det ikke for muligt, at Staten kunde opgive den midlertidige Forbrugsbeskatning.

Til Belysning af Forhandlingsemnerne ved Finanslovforslagets *I. Behandling* meddeles i det følgende et Uddrag af *Partiordførernes* Betragtninger og i Tilslutning dertil et Par Udtalelser af *Statsministeren*.

*Hartvig Frisch* (S.) dvælede først ved *Prisudviklingen* herhjemme siden Krigens Begyndelse og Bestræbelserne for at undgaa Inflation. Efter at det var mislykkedes ved Cirkulæret af September 1939 at sætte Stop for Priserne, begyndte med Oktober-Cirkulæret næsten paa alle Punkter en Prisstigning, der saa førte til Arbejds-Overenskomsten af 31. Oktober med automatisk Lønregulering efter Priserne. I den Samlingsregering, der blev dannet efter 9. April, var Kravet om, at den automatiske Lønregulering skulde bortfalde, imidlertid overordentlig stærkt, og de samarbejdende Partier enedes i Maj 1940 om 9 Kriselove, hvis Hovedhjørnesten var Lønreguleringens Ophævelse, hvortil dog fjøjedes Løfte om Prisstop, Hjælp til Arbejdsløshedskasserne m. v. Men allerede i Juli, da der skulde tages Beslutning om Kornpriserne for den kommende Høst, maatte man bestemme sig for en Forhøjelse paa ca. 10 Kr. Tønden, og samtidig med at der i den Anledning i September skete en Nedsættelse af